

Nationale Ombudsman
T.a.v mw. mr J.E.W. van Gestel
Postbus 93122
2509 AC Den Haag

Hoorn, 3 mei 2002

Geachte mevrouw van Gestel,

Volgens afspraak met U is een drietal onderwerpen afgesproken waarop de klachtencommissie of de korpsbeheerster antwoord moeten geven.

Deze drie onderwerpen zijn:

- het omdoen van handboeien bij F.J. Beukeveld en zijn discotheekbezoekers,
- geen wederhoor te hebben toegepast na het inbrengen van nieuwe gegevens door de tegenpartij, en
- geen gelegenheid te hebben gegeven om kennis te kunnen nemen van nieuwe ingebrachte gegevens, zoals de processen verbaal tijdens de eerste zitting en de foto's tijdens de tweede zitting. Daarnaast is de ware aanleiding van de inval in geen van de beide zittingen van de klachtencommissie van politie aan de orde gekomen, hetgeen de twee andere klachten niet in de juiste context kunnen plaatsen. Deze belangrijke omissie moet derhalve worden recht gezet.

Beide tegenpartijen hebben op de drie onderwerpen op een dermate wijze gereageerd dat mij, als ondergetekende, een ingezonden krantenbericht van dhr H. Dulfer te binnenschoot. Dit bericht treft U als bijlage aan. Detail is dat dhr Dulfer onlangs (27 april 2002) door de Koningin tot ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw is benoemd (zie bijlage 1).

De houding van een falende overheid, die in het falen jegens burgers blijft volharden wordt het best weergegeven in een column van dr R. Diekstra, die als bijlage 2 is bijgevoegd. Op de achterkant van deze bijlage staat onze reactie aan de gemeenteraad van Coevorden overhandigd, nadat de bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg met behulp van een tweetal enveloppen door de gemeente ambtenaar van Coevorden mr J. Buurman en zijn advocaat mr W. Sleijfer is beïnvloed en derhalve vernietigende uitspraken heeft uitgebracht.

Als derde bijlage vindt U het meest recente artikel over de affaire Lord Nelson en Heege West 3 dat met de burgemeester van Coevorden mr ing. B.P. Jansema wordt uitgevochten.

Hieruit is af te leiden dat burgemeester mr ing. B.P. Jansema vaker in strijd met de wet heeft gehandeld.

Verzwijgen, afzijdig houden en niets willen weten over ambtelijke willekeur en corruptie zijn volgens dr H. Bouman de ergste dingen die je kunnen overkomen bij het aanpakken van dit ambtelijk falen. Vooral als velen het reinigingsmechanisme tegen willekeur en corruptie torpederen en verhinderen. Zie zijn boek "In en uit de doofpot. Ambtelijke willekeur en corruptie in Nederland".

Daarnaast wordt voor ambtenaren naar artikel 162 Wetboek van strafvordering verwezen, om dit vaker toe te passen.

Bij het beantwoorden van de drie klachten hebben beide tegenpartijen niet door dat de ontwikkelingen en onverkwikkelijkheden rondom de affaire Lord Nelson niet stil hebben gestaan en dat inmiddels bekend is dat meer en meer van de feiten, vermeld in de processen verbaal van brigadier H.I. Huizenga én in de brieven van burgemeester mr ing. B.P. Jansema, op leugens zijn gebaseerd.

Omdat beide tegenpartijen wel degelijk de ware aanleiding van de inval kennen, is hiermee en met name nu door de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt, duidelijk sprake van misleiding en verstoring van een eerlijk en behoorlijk proces bij de Nationale Ombudsman.

De twee tegenpartijen blijven volharden in het recht draaien wat krom is en krom blijft. Eén van algemene de technieken die hierbij wordt toegepast is het heilig verklaren van bepaalde feiten wetend dat zij niet met de werkelijkheid overeen komen naast het compleet negeren van onwelgevalligheden.

Met name de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt past deze techniek toe met behulp van het tweede proces verbaal van bevindingen, daarbij het eerste proces verbaal compleet negerend, terwijl zij dondersgoed weet, dat de ware aanleiding van de inval in beide processen verbaal, ook nog zeer verschillend door de brigadier H.I. Huizenga verwoord, een geheel andere is.

Daarbij weten beide tegenpartijen ook dat brigadier H.I. Huizenga tevens op alle andere vlakken heeft gelogen. De betrokken tegenpartijen liegen, daarna om het hardst mee.

Een eerste voorbeeld van gezamenlijk manifest liegen:

het aantal personen dat tijdens de inval aanwezig is geweest.

Wij hebben altijd beweerd, dat er tijdens de inval veertien personen in de discotheek aanwezig waren, waaronder een under-cover agente met haar vriendin.

Brigadier H.I. Huizenga vermeldt in beide processen verbaal dat er maar 12 personen aanwezig zijn. Op het politiebureau komen wij achter een lijst met 13 personen, waarbij de under-cover agente is weggelaten.

De grote onzin die brigadier H.I. Huizenga over de dertiende persoon uitkraamt staat vermeld in het verslag van de tweede bijeenkomst bij de klachtencommissie, waar naar wordt verwezen en waar de commissie en korpsbeheerster niet op ingaan en deze onzin op dat moment naar waarheid corrigeren of beargumenteren.

Nu schrijft de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt in haar brief van 14 maart 2002 aan U (kenmerk 2001.05372.012) dat tijdens de inval 14 personen aanwezig zijn. Eerst waren het er 12, daarna 14.

Zij weet dus wel degelijk, dat er 14 personen tijdens de inval aanwezig waren en voor het allereerst wordt dit dan ook toegegeven!

Alleen probeert zij het werkelijke aantal van 14 personen te verklaren door te suggereren, dat de twee door brigadier H.I. Huizenga verzonden personen uit Hardenberg ook in de discotheek zijn geweest. Omdat deze twee personen eveneens door brigadier H.I. Huizenga zijn verzonden en dus niet in de discotheek aanwezig zijn geweest, doch zich fictief aan de deur hebben gemeld en daarna fictief heen zijn gezonden, komt de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt op 14 personen uit. Het werkelijke aantal van 14 personen is hiermee door de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt recht gebreid, maar blijft door haar suggestieve leugen even krom als voorheen. De twee fictieve personen uit Hardenberg, met hun vermeend slecht geweten op drugsgebied, hebben bij een grote concentratie aan politie auto's rond de discotheek niets anders voor ogen, dan aan te moeten bellen met de vraag om ook binnen te mogen komen in de wetenschap dat zij als RCID subjecten meteen door de politie zullen worden gehandboeid en gefouilleerd, knielend naast alle andere lotgenoten.

De enorme conventionele draai die brigadier H.I. Huizenga in het tweede verslag van de klachtencommissie onder voorzitterschap van prof. mr. L.C.M. Meijers aan de dertiende persoon heeft gegeven komt hier in zijn geheel niet meer ter sprake. Kan ook niet, omdat niemand zo'n tegenstrijdig dom verhaal over een aanwezige gelooft, die een maand **na** de inval voor het eerst met politie in contact komt en daardoor een maand daarvoor automatisch bij de aanwezigen wordt geschaard, zonder die mutatie te hebben moeten veranderen, of te hebben moeten antidateren.

De korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt weet dit drommels goed en zij weet ook dat de under-cover agente een klacht over de handelswijze van politie rondom de inval bij haar meerdere heeft ingediend, die dan vanzelfsprekend bij haar terecht is gekomen. Haar vriendin heeft namelijk onbedoeld **ook** handboeien omgekregen. Zij was vanzelfsprekend én zeer zeker **ook** één van de RCID subjecten, conform artikel 27 Wetboek van strafvordering, die **ook** geboeid én **ook** geknield de inval én **ook** het (inwendig) fouilleren moest ondergaan, omdat zij vanzelfsprekend en zeer zeker **ook** een verdacht volgens artikel 27 Wetboek van strafvordering is geweest. Zij kenden haar zij deed niemand kwaad. Zij zat echter niet beduusd op de kruk omgeven door collega agenten van haar vriendin, doch zij werd geboeid en zij moest ook geknield met haar hoofd stijf tegen de muur de inval lijdzaam ondergaan. Alleen kwam zij als enige niet voor op de lijst der aanwezigen, die het hoofd RCID A. Vries heeft opgesteld in de twee RCID rapporten, die precies vier maanden na de inval toevallig wel de meeste andere aanwezigen memoreerde. Misschien gebeurt dit nog, als ook het hoofd RCID A. Vries in deze een mutatie uitvoert conform zijn ondergeschikte brigadier H.I. Huizenga met de geantidateerde datum van 31 mei 1999 bij het eerste proces verbaal van bevindingen heeft gedaan. Alleen moet er dan een naam bij en geen naam worden verwijderd.

De vriendin van de under-cover agente kwam helaas wel voor op de lijst van de tijdens de inval aanwezigen, waardoor brigadier H.I. Huizenga op 13 personen uitkwam. Dit moest worden gemuteerd hetgeen brigadier H.I. Huizenga op 31 mei 1999, als

leidinggevende van de inval op zich nam. Een officier van justitie was tijdens de inval namelijk niet aanwezig en justitie en ook de burgemeester wisten toen nog niets van de inval af, dus kon er rustig worden gemuteerd en worden geantidateerd.

De gefingeerde hulpofficier dhr Westerman, die de korpsbeheerster mw. D. As-Kleijwegt in haar brief aanhaalt, heeft of in strijd met artikel 150 lid 2, 153 en 155 Wetboek van Strafvordering gehandeld of was tijdens de inval niet als hulpofficier doch als agent aanwezig conform de melding van de agenten, waaronder dhr Westerman zelf (zie het eerste verslag van de klachtencommissie onder voorzitterschap van prof. mr L.C.M. Meijers).

Ook hier moet de korpsbeheerster mw. D. As-Kleijwegt ons schriftelijk uitleggen, waarom de door haar gefingeerde hulpofficier dhr Westerman, de officier van justitie mr D. ten Boer zolang op zijn bevindingen heeft laten wachten. Bijna twee maanden na de inval was bij de officier mr D. ten Boer nog geen enkel proces verbaal van bevindingen over de inval binnen.

Van én over de discotheek Lord Nelson was op het moment van de inval helemaal geen enkel belastend én rechtsgeldig proces verbaal bij politie en justitie bekend c.q. aanwezig. Derhalve moesten vier maanden later er wel twee geheel nieuwe processen verbaal met toevallig de meeste aanwezigen, behalve de vriendin erin vermeld, ten tonele worden getoverd. Hier zorgde het hoofd RCID A. Vries dus voor. Van deze processen verbaal maakte de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt dankbaar gebruik in haar brief aan de Nationale Ombudsman daarbij de vriendin van de under-cover agente wederom onder de slachtoffers scharend. Allen werden geboeid, behalve F.J. Beukeveld omdat hij als tweede (puur toevallig?) een klacht over dit boeien had ingediend. Had hij namelijk geen klacht ingediend dan was hij vanzelfsprekend ook geboeid geweest net als alle anderen.

Verwijzend naar de uitslag van het klachtenrapport over de vriendin van de under-cover agente in samenhang met de behandeling van de overige bezoekers van de discotheek lijkt artikel 1 van de Grondwet als gelijkheidsbeginsel niet bij de korpsbeheerder en vele, vele andere hoge Nederlandse hoogwaardigheidsbekleders van toepassing te moeten zijn. De korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt vindt namelijk proportioneel dat iedereen is geboeid geweest. De vriendin van de agente en Beukeveld maken hier een uitzondering op. Het betreft hier slechts discotheekbezoekers, die nooit klagen omdat zij bij voorbaat weten dat zij te allen tijde van politie, justitie en de rechters verliezen.

Het klagen van een under-cover agente, dat haar vriendin ook geboeid is geweest, werpt bij de korpsbeheerster wel vruchten af. Klaagt de beheerder daarentegen over het omdoen van de handboeien, dan krijgt hij tekstueel toch geen handboeien om, zo gemakkelijk gaat dat nu eenmaal in politiekringen.

Trouwens de naam van de under-cover agente is mevr. A. Kuipers.

Over de eerdere opmerking van de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt, de brigadier H.I. Huizenga en de klachtencommissie met voorzitter prof. mr. L.C.M. Meijers, dat alleen RCID subjecten werden geboeid en de anderen, waaronder F.J.

Beukeveld, niet, wordt niet meer gesproken. Deze conventionele verdraaiing van de waarheid over RCID subjecten ligt waarschijnlijk te gevoelig en zal derhalve genegeerd moeten worden.

Wij willen wel degelijk nadere gegevens over deze RCID subjecten en het automatisch omdoen van handboeien ontvangen en eisen in deze van de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt een schriftelijke verklaring, waarom hier de RCID subjecten niet meer ter sprake komen en waarom zij automatisch, weer met uitzondering van F.J. Beukeveld, handboeien om kregen. De schietgevaarlijkheid van deze RCID subjecten moet dan ook in dit schriftelijk antwoord worden betrokken evenals het belangrijke gegeven of zij middelen gebruiken en of zij recent voor de inval middelen tot zich hebben genomen. De under-cover agente kan haar daarbij behulpzaam zijn. Deze gerechtelijke medische bevindingen kunnen dan gelijktijdig met de gerechtelijke analytische gegevens van de in beslag genomen spullen meegestuurd worden.

Nu weten wij nog steeds niet of F.J. Beukeveld ten tijde van de inval een RCID subject is geweest. Vier maanden na de inval maakt het hoofd RCID A. Vries van Frans en van Beukenveld (met een N en andere geboortedatum) wel degelijk een RCID subject, die dan volgens de eerder gemaakte opmerkingen van de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt wel degelijk, conform de realiteit, geboeid is geweest.

Aan deze onwetendheid moet dus een eind komen door middel van een schriftelijk antwoord van de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt.

De brief van de klachtencommissie met voorzitter prof. mr. L.C.M. Meijers is te beschouwen als een vierde aanfluiting van het afhandelen van klachten over gedragingen van politie jegens burgers, niet getuigend van enig respect voor de klagende burger, die evenveel recht op gelijke informatie heeft als de tegenpartij (zie hierover enkele rapporten van de Nationale Ombudsman). De integriteit en de sterke bevoordeling van de commissie met voorzitter prof. mr. L.C.M. Meijers zijn daarbij ons grootste bezwaar en zorg.

Het is ook deze commissie, evenals de korpsbeheerster, die bewust de voor de klager ontlastende informatie niet wilde tonen c.q. prijs wilde geven, ondanks onze herhaaldelijke verzoeken daartoe.

De klachtencommissie met voorzitter prof. mr. L.C.M. Meijers verschuilt zich de eerste keer achter het argument dat de meeste klachten typisch klachten voor de rechter zijn. Een rechter die er niet is en ook nooit zal komen, omdat zij op dat moment al weten dat met een leeg proces verbaal van verhoor geen gang naar de strafrechter gemaakt hoeft te worden. Dit wordt nogmaals bevestigd door het feit dat F.J. Beukeveld zich niet bij de politie hoefde te melden, omdat hij geen verdachte was, is geweest en is geworden én op 29 september 1999 een tweede volledig leeg proces verbaal erbij is gekomen. Dat de officier van justitie mr D. ten Boer toch met een dagvaarding dreigt is door zakendeskundigen, zoals de leden van de klachtencommissie waaronder prof. mr. L.C.M. Meijers dat horen te zijn, te doorzien.

Met nog een drietal compleet nieuwe processen verbaal die precies vier maanden na de inval één dag voor de verschijning bij de klachtencommissie met voorzitter prof. mr. L.C.M. Meijers zijn opgesteld is het circus compleet.

De klachtencommissie met voorzitter prof. mr. L.C.M. Meijers laat schielijk wederhoor achterwege en gaat niet in op de ware aanleiding van de inval, omdat dat typisch iets voor de rechter is en brengt verslag uit aan de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt.

De vanzelfsprekendheid dat bij een onbevooroordeelde en integere commissie wederhoor plaats moest vinden bij het introduceren van vier compleet nieuwe processen verbaal, was dermate groot dat wij ons niet voor konden stellen, dat bij het verslag van de klachtencommissie plots een viertal geheel nieuwe processen verbaal te voorschijn konden komen, zonder hier nogmaals met ons van gedachte over te wisselen. De werkelijkheid ontvondte ons volledig en de politie bleek nogmaals onze beste vriend te zijn.

Uit het eerste verslag van de klachtencommissie met voorzitter prof. mr. L.C.M. Meijers is zelfs voor een leek af te leiden, dat wij met een groot aantal nieuwe feiten zijn geconfronteerd, waarvoor vanzelfsprekend wederhoor plaats moest vinden. Noem alleen maar het wel en niet omdoen van handboeien, de foto's, het contact met Heerlen, interne en externe processen verbaal die wij niet mogen hebben en de nieuwe processen verbaal, waarvan een rechtsongeldig is en de anderen vol vormfouten zitten.

Ook de uitlatingen van de agenten Huizenga, Westerman en Dijkhuis bij de klachtencommissie verschilden dermate met die van ons, met het eerste proces verbaal van bevindingen én de processen verbaal van verhoor dat alleen al op basis van deze discrepanties tot wederhoor door de klachtencommissie moest worden over gegaan.

Dit wederhoor op basis van meerdere wettelijke en morele normen, waarden en gronden heeft niet plaats gevonden, noch is ons voortijdig en na de zitting enige aanvullende informatie opgestuurd.

Wel heeft de klachtencommissie met voorzitter prof. mr. L.C.M. Meijers evenals de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt voor F.J. Beukeveld ontlastende informatie systematisch en gericht afgeschermd, zodat wij hier niet bij konden komen.

Nadat wij de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt op deze gang van zaken bij de klachtencommissie hebben geattendeerd en haar om wederhoor hebben verzocht (brief van 8 december 1999), weigert zij hierop in te gaan. Wij houden haar voor deze gang van zaken verantwoordelijk.

Ook de klachtencommissie met voorzitter prof. mr. L.C.M. Meijers houden wij als primaire behandelaar van de klachten over gedragingen van de politie voor onderhavige gang van zaken verantwoordelijk.

In de brief van 10 april 2001 aan de klachtencommissie hebben wij uitdrukkelijk doch vergeefs gesteld, dat wij per brief van 8 december 1999 aan de korpsbeheerder om

wederhoor hebben verzocht. Deze brief werd namelijk bewust compleet door de klachtencommissie met voorzitter prof. mr. L.C.M. Meijers genegeerd.

Andere grote gevolgen van het compleet negeren van essentiële feiten in samenhang met conventionele verdraaiingen in zake Lord Nelson worden met onderstaand voorbeeld geïllustreerd.

Het betreft het tweede voorbeeld van gezamenlijk manifest liegen naar aanleiding van een leeg proces verbaal van verhoor en toch beschuldigd worden van enkele grammen cocaïnebezit, dat ik U niet wil onthouden. Het sluit namelijk zeer goed aan op de twee lege processen verbaal die eerder al zijn aangehaald en bevestigt wederom de onbetrouwbaarheid van de gegevens van brigadier H.I. Huizenga over de affaire Lord Nelson.

Op 29 september 1999 is er een tweetal lege processen verbaal van F. J. Beukeveld. Dit is voor de officier van justitie mr D. ten Boer voldoende aanleiding om onmiddellijk een dagvaarding uit te moeten schrijven, die er vanzelfsprekend nooit komt.

Omdat iedereen weet dat F.J. Beukeveld geen wet heeft overtreden, moet hierop een technisch sepot volgen. Dit technisch sepot komt er dan ook met de mededeling "het niet nog eens weer te doen, want dan komt F.J. Beukeveld er niet zo genadig vanaf." Dat F.J. Beukeveld desondanks dit technisch sepot er niet zo genadig vanaf komt is af te leiden uit de brieven van twee hoofdofficieren van justitie mevr. mr R.S.T van Rossem-Broos en mevr. mr H.A. Bronsvort gericht tegen een artikel 12 procedure te Leeuwarden inzake brigadier H.I. Huizenga en de burgemeester van Coevorden mr ing. B.P. Jansema, met de doelstelling, die artikel 12 procedure te torpederen c.q. te pareren.

In deze brieven negeren beide hoofdofficieren van justitie alle gedragingen van de brigadier H.I. Huizenga en de burgemeester mr ing B.P. Jansema omdat F.J. Beukeveld enkele grammen cocaïne in zijn bezit heeft gehad.

Dit met twee lege processen verbaal van verhoor, de afwezigheid van een gerechtelijk vooronderzoek en de foto.

Ook alle bestuursrechters maken in het gevolg dankbaar gebruik van dit technisch sepot om door te laten schemeren dat F.J. Beukeveld geen lieverdje was, zij kenden hem namelijk niet. Ook al deed hij niemand kwaad en zat hij beduusd op zijn kruk, toch moest de discotheek voor drie maanden dicht en moest daarna zijn vergunning worden ingetrokken, omdat hij verantwoordelijk was voor de aanwezigheid van de gemarkeerde cocaïne, die de politie er (fictief) had neergelegd en in de broekzakken van enkele bezoekers had aangetroffen, nadat zij waren geboeid. Je krijgt niet zomaar een technische sepot. Waar een rookgordijn is, daar is vuur.

Ook alle bestuursrechter maakten dankbaar gebruik van de 15 gram gemarkeerde pakjes cocaïne, die brigadier H.I. Huizenga analytisch en gefingeerd in de discotheek her en der had aangetroffen, op een dergelijke manier, dat deze 15 gram boven elke goddelijkheid werd verheven. Niemand kwam meer aan de integriteit van deze onaantastbare 15 gram gemarkeerde cocaïne. Tornde iemand aan deze 15 gram en dat

mocht onder geen beding gebeuren, dan zou namelijk elke bewijs jegens de discotheek verdwenen zijn. Je kon nog beter iemand met 15 kilo cocaïne-invoer op Schiphol naar huis sturen, dan deze 15 gram gefingeerde en gemarkeerde cocaïne her en der in de discotheek Lord Nelson verspreid, ter discussie te stellen. De gehele façade van collusie en corruptie zou dan massaal ineen storten en zoveel is die 15 kilo cocaïne op Schiphol ten opzichte van de 15 gram in Lord Nelson niet waard. Hierbij waren en zijn wij blij dat tijdens de inval van politie in de verste verte geen 15 gram cocaïne in de discotheek aanwezig was, zelf met de gemarkeerde pakjes van de burgemeester van Coevorden mr ing. B.P. Jansema erbij geteld niet.

Waar het in dit tweede voorbeeld van gezamenlijk manifest liegen, neigend naar meened, misleiding van de rechtbank en verstoring van een eerlijk en behoorlijk proces, vooral om gaat is de medewerking van brigadier H.I. Huizenga in deze procedure.

Op 29 september 1999 komt brigadier H.I. Huizenga

- met een geheel herzien proces verbaal van bevindingen,
- met twee nieuwe RCID rapporten en
- een verlopen RCID rapport
- en DOET hij aangifte van middelenbezit van F.J. Beukeveld zonder contact met justitie te hebben gehad staat op de aangifte vermeld.

Op 16 september 1999, dertien dagen eerder, heeft brigadier H.I. Huizenga contact met mr D. ten Boer van justitie om F.J. Beukeveld voor verhoor op te roepen jegens middelenbezit. Brigadier H.I. Huizenga zal F.J. Beukeveld hiervoor schriftelijk uitnodigen staat in deze mutatie.

Het vreemde hieraan is het gegeven dat de advocaat van F.J. Beukeveld reeds op 15 september 1999 deze uitnodiging van brigadier H.I. Huizenga heeft ontvangen.

Op eigen gelegenheid zonder ruggespraak met justitie heeft brigadier H.I. Huizenga dus F.J. Beukeveld voor verhoor uitgenodigd, dit terwijl hij wist dat F.J. Beukeveld tijdens de inval geen middelen bij zich had. Van hem is geen foto gemaakt en hij staat op geen enkele lijst van personen met middelenbezit.

Zie hiervoor (samen met ons) de foto's van de personen met middelenbezit, die tijdens de inval zijn genomen. Waarschijnlijk zijn hier ook enkele personen op te zien, die nog geknield en geboeid zijn geweest, zoals de vriendin van de under-cover agente.

Het is dus brigadier H.I. Huizenga, die een dag later op 30 september 1999 tijdens de klachtencommissie met een tweetal andere collega's beweren, dat F.J. Beukeveld geen handboeien om heeft gehad, omdat zij hem kennen. Zij weten dat hij niemand kwaad doet. Hij zat als een sulletje beduusd op de kruk. Dit geldt trouwens niet voor de vriendin van de under-cover agente, zij deed ook niemand kwaad en toch werd zij wel geboeid en moest zij wel knielen én zich laten fouilleren. Voor haar was geen kruk aanwezig om op te mogen zitten, vergezeld van collega's van haar vriendin. Een persoon die veel op Beukeveld leek werd daarnaast hardhandig op de grond gegooid, waarbij "dit is Beukeveld" werd geroepen.

Zij kenden Beukeveld hij deed niemand kwaad, daarom moest hij hardhandig op de grond worden gegooid. Alleen zij pakten daarbij de verkeerde persoon.

Het is de brigadier H.I. Huizenga die tijdens de tweede zitting bij de klachtencommissie met voorzitter prof. mr. L.C.M. Meijers beweert dat alleen RCID subjecten handboeien om hebben gekregen. F.J. Beukeveld hoorde hier niet bij en daarom kreeg hij geen handboeien om.

Waarom de politie dan zijn discotheek Lord Nelson als doelwit voor de inval heeft gekozen omdat hij geen RCID subject was moet de hoofdofficier van justitie mw. R.S.T. van Rossem-Broos, als eindverantwoordelijk voor de inval van politie, ons maar eens haarfijn schriftelijk uitleggen, daarbij tevens verwijzend naar artikel 6:162 Burgerlijk wetboek en artikel 162 Wetboek van strafvordering.

Het beduusde sulletje Beukeveld dat wel op de kruk mocht zitten en door vergissing niet op de grond werd gegooid, krijgt als RCID subject naast een tweetal vals opgemaakte processen verbaal van bevindingen, ook een valse aangifte van brigadier H.I. Huizenga te verhapstukken, omdat hij niemand kwaad deed zij kenden hem. Dat daarna de discotheek voor drie maanden van burgemeester mr ing B.P. Jansema dicht moest en vervolgens als derde straf voor hetzelfde feitencomplex, na eerst actieve publicatie in scholen en openbare gebouwen over drugshandel in de discotheek Lord Nelson te hebben afgekondigd, ook nog de vergunning van hem en die van zijn vrouw voor een periode van 5 jaren door de deze burgemeester werd afgenomen is alleen maar vanwege planologische doelstellingen van deze burgemeester van Coevorden. De discotheek moest namelijk weg zodat er ruimte vrij komt voor het verlengen van de winkels aan de hoofdstraat. De rechte Bakkersteeg levert daarnaast extra parkeergelegenheid op voor de binnenstad.

Andere onwaarheden van brigadier H.I. Huizenga in zake de discotheek Lord Nelson zijn:

- de aanleiding van de inval:
 - de ene keer is het gebruik van F.J. Beukeveld de aanleiding van de inval
 - en de volgende keer zijn handel en die van zijn dames achter de bar,
- het aantal verdachten met middelenbezit 7, 6, 5 en 4 en daar komt F.J. Beukeveld op 29 september 1999 ook nog bij, hetgeen brigadier H.I. Huizenga als hoofdthema niet in het proces verbaal van bevindingen neer durft te zetten, doch alleen via een valse aangifte bij de officier van justitie mr D. ten Boer indient,
- het gebruik van middelen door F.J. Beukeveld, waarvan de brigadier later beweert dat hij dit van horen zeggen heeft. Weer later beweert hij, dat het gebruik van F.J. Beukeveld en zijn personeel niet klopt. Dat hiermee de eerste aanleiding van de inval komt te vervallen wordt genegeerd, doordat de brigadier inmiddels een nieuwe aanleiding heeft bedacht, namelijk handel in middelen door F.J. Beukeveld,
- gebruik en handel door personeel van Beukeveld, waarvan de brigadier later beweert dat het gebruik van het personeel niet klopt. Daarbij verdwijnt de term personeel meer en meer uit de correspondentie, omdat een ieder weet dat F.J. Beukeveld geen personeel in dienst heeft,

- gebruikersruimte boven de discotheek. Ook de term gebruikersruimte verdwijnt meer en meer uit de correspondentie, omdat een ieder weet dat de politie op oneigenlijke gronden de boven ruimte systematisch en gericht heeft onderzocht en niets heeft gevonden,
- het aantal grammen cocaïne, dat als gemarkeerde pakjes her en der onbeheerd is aangetroffen. Hierbij is bekend dat een dealer nooit pakjes markeert en de politie wel. Ook is bekend dat een gebruiker nooit en de politie wel gemarkeerde pakjes onbeheerd achter laat,
- zijn analytisch vermogen, waardoor alle in beslag genomen spullen unaniem op 15 gram cocaïne uitkwamen,
- de lopende RCID rapporten, alwaar in het tweede proces verbaal niet meer over wordt gesproken.
- De lopende onderzoeken, die dan zijn afgelopen, doch de resultaten zijn niet openbaar gemaakt noch verkrijgbaar,
- de ambtelijke bevindingen, die ook nooit openbaar zijn gemaakt,
- het spontane contact vanuit Heerlen met de brigadier meteen na afloop van de inval,
- de conventionele draai over dit contact met Heerlen in het tweede verslag van de klachtencommissie,
- de twee officieren van justitie te Heerlen, vermeld in het tweede verslag, waar de brigadier contact mee heeft gehad en die niet bestaan,
- de RCID subjecten die vanzelfsprekend handboeien om kregen,
- de geweldsdelicten te Coevorden, waarbij de discotheek niet was betrokken doch wel werd,
- het aantal aanwezigen tijdens de inval 12, 13 of 14 personen en de under-cover agente met haar klagende vriendin,
- De leugen over de dertiende persoon die een maand na de inval in contact met politie treed en daardoor automatisch in de discotheek aanwezig is geweest.
- de dealers uit Hardenberg
- het centrum voor dealers en gebruikers aan het worden is,
- de brandveiligheid van de discotheek
- de diverse soorten processen verbaal voor uitsluitend intern gebruik, die Beukeveld nooit had mogen krijgen,
- enz, enz.

Het is deze brigadier met twee ander collega's, die beweren dat F.J. Beukeveld als hoofdverdachte niet geboeid hoefde te worden, omdat hij niemand kwaad deed, zij kenden hem.

Alle anderen, inclusief de vriendin van de under-cover agente, moesten wel worden geboeid, omdat zij onder invloed van middelen waren en omdat zij wapens bij zich hadden. Hierbij was ook de vriendin van de under-cover agente onder invloed omdat zij recent middelen tot zich had genomen en zij ook wapens bij zich heeft gehad, want de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt vermeldt geen uitzonderingen. Allen werden geboeid, behalve F.J. Beukeveld.

Onder ede zullen de drie agenten stellig anders beweren, dan dat zij bij de klachtencommissie hebben gedaan, omdat wij inmiddels genoeg ooggetuigen hebben

die F.J. Beukeveld met handboeien om hebben gezien. Bij blijvende ontkenning dient de Nationale Ombudsman hier onderzoek naar te verrichten waarbij hij van ons een drietal namen krijgt die voor F.J. Beukeveld willen getuigen.

Meineed, misleiding van de rechtbank en verstoring van een behoorlijk en eerlijk proces dienen dan in ogeschouw te worden genomen.

Ook de inspecteur van de Keuringsdienst van Waren dhr. Smit kwam, na overleg met de brigadier H.I. Huizenga te hebben gehad, in zijn rapport tot de conclusie dat meer dan de helft van de 12 aanwezigen recent middelen heeft gebruikt en onder invloed van middelen verkeerde.

De laatste twee jaren had zich in Coevorden het nodige afgespeeld en daarom was er geen enkel belastend proces verbaal over de discotheek Lord Nelson en de beheerder F.J. Beukeveld bij politie aanwezig.

Het eerste persbericht van politie meteen na de inval opgesteld sprak niet voor niets over de tientallen grammen cocaïne en diverse wapens, die tijdens de inval zijn aangetroffen. Dat ook dit persbericht niet klopte gaven zelfs de klachtencommissie en de korpsbeheerster toe.

Ook de diverse soorten processen verbaal die volgens brigadier H.I. Huizenga vooral en meestal uitsluitend voor intern gebruik waren, en inhoudelijk alleen over gefingeerde feiten van na de inval gingen weerspiegelen duidelijk de politiestaat, waarin brigadier H.J. Huizenga denkt te leven, zonder daarbij enige verantwoording aan ons democratische stelsel af hoeven te leggen.

Van al deze onbetrouwbare gegevens van brigadier H.I. Huizenga maakt de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt in haar brief aan de Nationale Ombudsman, bewust gebruik, terwijl zij de ware aanleiding van de inval weet, zij weet dat de undercover agente over de procedure heeft geklaagd en zij weet dat brigadier H.I. Huizenga niet de waarheid heeft opgeschreven.

De korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt weet ook dat de brieven van haar collega, de burgemeester van Coevorden mr ing. B.P. Jansema, onder vuur liggen, gezien het zeer groot aantal krantenberichten, dat over de affaire Lord Nelson is geschreven. Toch blijft zij deze brieven aanhalen als informatie, die nadrukkelijk na de inval is opgesteld om de inval, het sluiten van de discotheek en het intrekken van de twee horecaverGUNningen te kunnen rechtvaardigen.

In deze context wordt het omdoen van handboeien bij Beukeveld ontkent en voor alle ander aanwezigen proportioneel gevonden, omdat zich in Coevorden de afgelopen twee jaren het nodige heeft voor gedaan en omdat de bezoekers schietgevaarlijk zijn vooral als zij recent hebben gebruikt. Daarbij kunnen zij zich ook nog aan de controle van politie onttrekken, die met overmacht en een hond zijn binnen getreden.

De onwetmatige inval van politie en het sluiten van de discotheek bij afwezigheid van geldige plaatselijke verordeningen horen daar niet bij, die worden eveneens genegeerd.

Omdat de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt bewust van allerlei leugens gebruik maakt, die uitsluitend **na** de inval zijn verkregen om daarmee de proportionaliteit, relevantie en subsidiariteit van het omdoen van de handboeien bij de bezoekers en bij F.J. Beukeveld te bagatelliseren, wordt dit haar bijzonder kwalijk genomen. Zij moet hierbij ook de gegevens van voor de inval bij betrekken.

Toch, beroepend op het gelijkheidsbeginsel ten opzichte van de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt eist F.J. Beukeveld gebruik te kunnen maken van gegevens van **voor** de inval om het omdoen van handboeien in de discotheek in zijn **ware** context te kunnen plaatsen, conform hetgeen de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt trachtte te doen met gegevens die uitsluitend **na** de inval zijn opgesteld.

Zij gebruikt daarvoor enerzijds materiaal dat (vier) maanden na de inval is opgesteld en anderzijds gegevens die allang zijn ontrafeld, als zijnde onwaar.

F.J. Beukeveld wil, daarbij verwijzend naar en beroepend op artikel 27 Wetboek van strafvordering, alleen gebruik maken van gegevens van voor de inval om het omdoen van handboeien op zijn waarde te kunnen beoordelen. Hiervoor moeten deze gegevens hem wel ter beschikking worden gesteld wil van een eerlijk en behoorlijk proces over het omdoen van boeien sprake zijn (artikel 6 EVRM).

Derhalve is de kennis omtrent de ware aanleiding van de inval van politie in zijn discotheek onherroepelijk nodig om de relevantie, subsidiariteit en proportionaliteit van het omdoen van handboeien bij F.J. Beukeveld en zijn discotheekbezoekers te kunnen beoordelen. Deze ware aanleiding van de inval is tot op heden niet bij F.J. Beukeveld bekend.

Bij afwezigheid van enige informatie over de ware aanleiding van de inval d.d. 28 mei 1999 in de discotheek Lord Nelson te Coevorden bij het afhandelen van bovenstaande 3 klachten, die over zijn gebleven van de 23 ingezonden klachten, volgt ongeacht de uitslag van de klachten, onherroepelijk de gang naar het Europese Hof, alwaar F.J. Beukeveld zich beroept op schending van zijn integriteit en die van zijn discotheekbezoekers.

Tot op heden heeft geen enkele rechter de **ware** aanleiding van de inval aangeroerd, dus kan de Nationale Ombudsman zich niet beroepen op het gegeven dat de rechter zich over de ware aanleiding van de inval heeft gebogen en hier over heeft geoordeeld. Let wel wij hebben het hier over de ware aanleiding van de inval, waarbij wij in een Nederlandse rechtstaat leven.

Dat laatste houdt in dat de tegenpartij tastbaar bewijs moet leveren van hetgeen zij beweren en wij onze onschuld niet hoeven te bewijzen.

De “doofpottencultuur”, het “liegen” en het “zich verschuilen achter” moeten maar eens afgelopen zijn, wederom verwijzend naar artikel 162 Wetboek van strafvordering!

Komen de gegevens van de **ware** aanleiding van de inval in de discotheek niet boven water, doordat de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt wederom weigert F.J.

Beukeveld inzage in zijn **eigen** dossier te gunnen, dan hebben wij met artikel 6 EVRM andermaal een handvat bij het Europese Hof.

De drie hoofdthema's bij het Europese Hof zullen dan zijn:

- integriteit van het lichaam, door gebrek aan veiligheid naar aanleiding van gedragingen van de Nederlandse politie (artikel 5 EVRM),
- misleiding van eerlijk en behoorlijk proces (artikel 6 EVRM) en het systematisch en bewust achterhouden van voor de verdachte ontlastende informatie, dat zich, o.a. in zijn eigen dossier bevindt (artikel 6 EVRM)

Daar komt nog de vraag bij wie de werkelijke verantwoordelijke voor de gedragingen van politie in de discotheek is, de korpsbeheerster of de procureur generaal van justitie (artikel 19 lid 1 Politiewet).

Omdat volgens de hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos het Openbaar Ministerie te Assen verantwoordelijk voor de inval is geweest én volgens artikel 2 en 13 Politiewet en artikel 9 Opiumwet de hoofdofficier van justitie verantwoordelijk is voor de inval in de discotheek Lord Nelson, verbaast het ons ten zeerste dat de korpsbeheerster en niet de procureur generaal verantwoordelijk is voor gedragingen van politie tijdens deze inval omdat de politie in samenwerking met justitie de inval heeft voorbereid (zie de brief van 19 nov 1999 van mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos)

Waarom beantwoordt volgens artikel 2, 13 en 19 Politiewet en artikel 9 Opiumwet niet de procureur generaal als eindverantwoordelijke voor de gedragingen van politie de klachten over deze gedragingen?

Het was toch dat in kader van de Opiumwet is binnengetrepen en niet op basis van handhaving van de openbare orde.

Derhalve verbaast het ons dat niemand melding maakt van het gegeven dat de korpsbeheerster in eerste aanleg niet de direct betrokkene is om over deze gedragingen van politie te oordelen. Het was toch mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos die, weliswaar zes maanden na de inval, uitdrukkelijk stelde dat in overleg met OM de inval was voorbereid en dat onder verantwoordelijkheid van OM de inval op basis van artikel 9 Opiumwet plaats heeft gevonden. De Opiumwet bevat alleen verbodsbepalingen hetgeen niet onder verantwoordelijkheid van een korpsbeheerster valt.

Bij deze inval was volgens hoofdofficier mr Greive geen machtiging nodig en derhalve is geen machtiging van de inval in de discotheek Lord Nelson aanwezig. Wat de plaatsvervangend hulpofficier dhr Westerman dan volgens de korpsbeheerster in de discotheek te doen had, omdat brigadier H.I. Huizenga meldde dat geen officier van justitie doch drie leidinggevende van politie aanwezig waren moet nog worden uitgezocht en schriftelijk aan ons worden gerapporteerd.

Daarnaast willen wij ook een duidelijk antwoord over de eindverantwoordelijke voor de gedragingen van politie tijdens de inval.

Met deze inleiding voor een duidelijke context waarin de drie klachten behandeld dienen te worden, worden nu de drie genoemde klachten systematisch behandeld,

waarbij het duidelijk moet zijn, dat wij het met de inhoud van de drie gepresenteerde verklaringen over de klachten het absoluut niet eens zijn.

Nogmaals, blijft bij de wederhoor de ware aanleiding van de inval onbesproken dan bevestigt dit onze conclusie dat in Nederland wederom geen recht te behalen valt en rest ons voor recht alleen de gang naar het Europese Hof.

Brief van de voorzitter van de klachtencommissie prof. mr. L.C.M. Meijers

De voorzitter van de klachtencommissie prof mr. L.C.M. Meijers doet in zijn brief aan U voorkomen dat hij deze nieuwe processen verbaal niet bij het eerste verslag in zijn bezit heeft gehad en niet in zijn verslag heeft betrokken. Dit lijkt ons onwaarschijnlijk, doch niet relevant. Hij kreeg van de brigadier een dermate hoeveelheid nieuwe feiten voorgelezen met de mededeling dat hij nieuwe processen verbaal had, dat op grond van deze informatie, die klip en klaar in het verslag staan vermeld vanzelfsprekend wederhoor plaats had moeten vinden.

Dit staat naar onze mening los van het feit dat bij een eerlijke en onbevooroordeelde commissie bij zoveel nieuwe gegevens automatische wederhoor plaats moet vinden. De Nationale Ombudsman verwijst hier ook nadrukkelijk naar en de wet Awb dringt hier zelfs op aan.

Vanuit oogpunt van een eerlijke procedure had naar onze mening, gezien de omstandigheden, ook wederhoor plaats moeten vinden.

Ook hier geldt dat de relevantie, subsidiariteit en proportionaliteit van de gedragingen van politie **alleen** in de context van de **ware** aanleiding van binnentreden kunnen worden beoordeeld. Deze aanleiding dient dus verplicht openbaar te worden gemaakt.

Brief van de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt

De korpsbeheerster leidt uit de verklaringen van de drie agenten af dat F.J. Beukeveld niet geboeid is geweest. Het aangehaalde proces verbaal van bevindingen, dat precies 1 dag voor de zitting bij de klachtencommissie, vier maanden na de inval, is opgesteld maakt (toevallig) ook melding van het niet omdoen van de handboeien, omdat dat bij hem niet nodig was. Zij kenden hem hij deed niemand kwaad. Waarom dan toch drie agenten bij binnenkomst meteen een persoon die op Beukeveld leek hardhandig overmeesterden met de kreet "dit is Beukeveld" moet maar eens haarfijn worden uitgelegd, omdat dit niet met elkaar te rijmen valt.

Uit de RCID processen van hoofd RCID A. Vries, die eveneens vier maanden na de inval door hem zijn opgesteld komen toevallig de meeste aanwezigen voor, die tijdens de inval in de discotheek zijn aangetroffen. Uit deze informatie valt echter niet op te maken dat er schietgevaarlijke personen bij aanwezig zijn en derhalve geboeid mogen worden.

Voor uitgebreide weerwoorden over alle processen verbaal door de politie in onderhavige zaak opgesteld wordt naar meerdere brieven verwezen met als eerste de brief van 23 oktober 1999 aan de hoofdofficier van justitie te Assen en als tweede de brief van 17 januari 2001 naar de Procureur Generaal Jonkheer mr J. de Wijkerslooth de Weerdesteijn.

Over het belang van de geboeide aanwezigen die van de discotheekbeheerder verlangen dat zij in een veilige situatie gezellig uit kunnen gaan het volgende:

- Als discotheekbeheerder is F.J. Beukeveld verantwoordelijk voor de veiligheid van zijn discotheekbezoekers.
- Als discotheekbeheerder wordt F.J. Beukeveld door middel van een zestal bestuursrechtelijke uitspraken verantwoordelijk gehouden voor de inhoud van de “broekzakken en handtassen” van zijn discotheekbezoekers. Deze inhoud is o.a. verkregen door het omdoen van handboeien.
- Naast het gegeven dat F.J. Beukeveld voor zichzelf een beroep doet op artikel 11 Grondwet doet hij dit ook voor zijn bezoekers, voortvloeiend uit de gerechtelijk opgelegde verantwoordelijkheid jegens zijn bezoekers.

Dit betekent dat het omdoen van handboeien bij de discotheekbezoekers van F.J. Beukeveld hem wel degelijk aangaat en als zodanig ook behandeld moet worden. De zin “de aanwezigen die zijn geboeid hebben hierover geen klacht ingediend” klopt op een tweetal twee fronten niet.

- De aanwezige F.J. Beukeveld is wel degelijk geboeid en hij heeft wel degelijk een klacht ingediend. Vanwege deze klacht beweren de agenten nu dat hij niet geboeid is geweest. Indien nodig dan moet dit maar onder ede hernieuwd worden beweerd.
- De andere klacht is van de under-cover agente gekomen, die over het omdoen van handboeien bij haar vriendin heeft geklaagd.

Op blz 2

In het tweede geheel herziene proces verbaal van bevindingen van brigadier H.I. Huizenga staat nog dat Lord Nelson een verzamelplaats aan het worden is. In de brief van de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt staat op blz 2 dat de discotheek al een verzamelplaats is.

De alinea beginnend met “Blijkens” berust op een paar leugens oorspronkelijk uit een eerdere brief van de burgemeester van Coevorden mr ing. B.P. Jansema verkregen. Op 28 juni 1999 schrijft deze burgemeester van Coevorden in een brief aan de bestuursrechter te Assen letterlijk:

“[...] Opmerkelijk was dat op de pakketjes die aangetroffen zijn in de jaszak, de handtas en de kast achter de bar identieke aantekeningen stonden. Daaruit heb ik de conclusie getrokken dat ze uit een en dezelfde partij afkomstig zijn. De gebruikersruimte alsmede de plaatsen waar de cocaïne in de horeca-inrichting is aangetroffen, en het feit dat de pakketjes uit een en dezelfde partij afkomstig zijn, geven mij nog steeds de overtuiging dat er sprake is van een horeca-bedrijf waar drugs verhandeld en gebruikt worden.

De inval in "Lord Nelson" was een geplande actie welke een rechtstreeks gevolg was van informatie welke verkregen was uit lopende onderzoeken in het kader van een gerechtelijk vooronderzoek. Dit vooronderzoek, naar de handel in middelen welke voorkomen op lijst I van de Opiumwet is een reactie op het feit dat de afgelopen 2 jaar in Coevorden diverse ernstige geweldsmisdrijven

alsmede brandstichtingen zijn gepleegd waarbij naderhand bleek dat de dader(s) cocaïne hadden gebruikt en met name door dat gebruik tot hun daden waren gekomen.

Behoudens deze feiten, welke mij zijn aangereikt in het proces-verbaal dd 31 mei 1999 van rechercheur verdovende middelen de heer H I Huizenga, is mij ten aanzien van het Gerechtelijk Vooronderzoek geen nadere informatie bekend.

Het vreemde aan deze brief van de burgemeester van Coevorden mr ing. B.P. Jansema is dat deze informatie in zijn geheel **niet** in het proces verbaal van 31 mei 1999 voorkomt doch aangepast **pas** over twee maanden in het geheel herziene proces verbaal van bevindingen van 29 september 1999 door brigadier H.I. Huizenga min of meer letterlijk wordt overgeschreven.

De geplande actie welke een rechtstreeks gevolg was van informatie welke verkregen was uit lopende onderzoeken in het kader van een gerechtelijk vooronderzoek schreef burgemeester mr ing. B.P. Jansema in zijn brief. Hij maakte hier dus melding van een gerechtelijk vooronderzoek terwijl de hoofdofficier mr D. ten Boer schrijft dat er geen voor onderzoek heeft gelopen. Ook voor de bestuursrechter maakte de burgemeester van Coevorden mr ing B.P.Jansema melding van het gerechtelijk vooronderzoek. Hierdoor oordeelde de rechter in het voordeel van deze burgemeester, terwijl deze burgemeester bij de rechter wist dat van een gerechtelijk vooronderzoek geen sprake kon zijn geweest. Een leek zou zeggen dat de burgemeester bij de rechter meined heeft gepleegd en op papier valsheid in geschrifte. Geleerden doen het als vergissingen af.

De vraag: heeft er nu wel of geen gerechtelijk vooronderzoek gelopen en als deze wel heeft gelopen, waar is dan deze informatie gebleven. Was F.J. Beukeveld tijdens de inval nu wel of geen RCID subject en waar is de informatie over de geplande actie alwaar brigadier H.I. Huizenga bij de klachtencommissie meldt dat hij daar dagen mee bezig is geweest. Ook mevr. R.S.T van Rossem-Broos maakt melding van een geplande actie onder verantwoording van justitie. Waar is dan ook deze informatie gebleven evenals de ware aanleiding van de inval.

Voor de burgemeester van Coevorden mr ing B.P. Jansema zou deze informatie ook goed uitkomen.

Al deze informatie is dus essentieel om het omdoen van handboeien in zijn ware context te kunnen plaatsen.

In ieder geval is het overduidelijk dat burgemeester mr ing. B.P. Jansema en brigadier H.I. Huizenga zeer nauw samenwerken en elkaar teksten lenen en aanvullen.

De twee processen verbaal van bevindingen en met name het laatste proces verbaal van bevindingen door brigadier H.I. Huizenga onder ambtseed opgesteld bevatten wel heel erg weinig eigen waarnemingen van de brigadier, omdat hij bijna alles van de burgemeester heeft geleend.

Het betoog van de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt over proportionaliteit kan alleen gevoerd worden met de ware aanleiding van de inval en niet met de gegevens die maanden na de inval zijn gegenereerd om klachten te pareren en onwetmatigheden te verdoezelen. Daarnaast speken deze gegevens elkaar teveel tegen.

De ware aanleiding tot de inval moet hier dus boven water komen wil van een eerlijk proces bij de Nationale Ombudsman sprake zijn.

De 14 personen die uiteindelijk boven water komen zijn reeds besproken, alleen dient de suggestieve opmerking: “eerst waren er 12 daarna 14” nader door de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt worden uitgelegd om discrepanties over interpretaties te voorkomen.

De reële aanwezigheid van wapens moet gebaseerd zijn op informatie, die valt te verifiëren. Daarbij dient bij een eerlijk proces elke partij over deze informatie te beschikken.

Het aan de controle onttrekken bij een fysieke overmacht aan agenten en een hond rechtvaardigt het omdoen van handboeien niet.

Van escalatie en deëscalatie kan ook geen sprake zijn geweest, wel van fysiek geweld van de zijde van de politie. Meteen na binnenkomst werd een bezoeker, die veel op Beukeveld leek hardhandig op de grond gegooid en meteen bij binnenkomst heeft de politie de toegang tot de privé-ruimte boven de discotheek geforceerd, waarna deze ruimte systematisch en gericht werd doorzocht.

Bij de inval was geen officier van justitie aanwezig en ook geen hulpofficier. Dhr Westerman was in tegenstelling hetgeen de korpsbeheerster mw. D. van As-Kleijwegt beweert niet als hulpofficier doch als agent aanwezig. Brigadier H.I. Huizenga had daarbij de operationele leiding (zie het eerste verslag van de klachtencommissie). Mocht worden volhard in het aanwezig zijn van een hulpofficier dan moet op basis van artikel 150 t/m 155 Wetboek van Strafvordering dit uit een snelle rapportage van bevindingen aan de officier van justitie af te leiden zijn. Anderhalf maand na de inval had mr D. ten Boer van justitie nog geen bevindingen ontvangen.

Samenvattend

- Tot op heden zijn alle gegevens omtrent de discotheek Lord Nelson van na de inval gebaseerd op het horen zeggen en liegen van één brigadier en zijn hoofd RCID. De andere gegevens worden angstvallig verborgen gehouden.
- Dat uit oogpunt van zorgvuldigheid niet alleen alle feiten uit de gemuteerde processen verbaal van bevindingen van brigadier H.I. Huizenga bekend gemaakt dienen te worden, maar ook alle onderliggende processen verbaal en de mutatieformulieren, al dan geanonimiseerd aan betrokkene ter hand dienen te worden gesteld, zodat klager deze gegevens kan verifiëren.
- In het kader van een behoorlijk en eerlijk proces en openbaarheid van gegevens is transparantie van gegevens essentieel en voorkomt het daarnaast corruptie en collusie.

- Bij wet verplicht moet de tegenpartij tastbaar bewijs leveren van hetgeen zij beweren. Tot op heden is dit nog niet gebeurd.
- Bij het beoordelen van de drie klachten hoort dus de ware aanleiding van de inval bij alle betrokken partijen bekend te zijn (artikel 6 EVRM).
- F.J. Beukeveld heeft wel degelijk handboeien omgehad hetgeen in strijd is met de Grondwet en met beweringen van de drie agenten en de korpsbeheerster (artikel 5 EVRM).
- De eindverantwoordelijke is naar onze mening niet de korpsbeheerster maar de procureur generaal, omdat uitsluitend op basis van artikel 9 Opiumwet is binnengetreden onder verantwoording van OM. Althans dat beweert de hoofdofficier van justitie te Assen 6 maanden na de inval.
- Over de hulpofficier en de RCID subjecten wordt nadere informatie op papier verwacht.
- Het aantal onwaarheden in de processen verbaal van bevindingen van de brigadier en hoofd RCID duiden op meened, misleiding van de rechtbanken en verstoring van eerlijke processen. Ook de klachtenprocedure bij de Nationale Ombudsman lijdt onder het groot aantal onwaar- en tegenstrijdigheden.
- Aangetoond is dat een aantal onwaarheden, waarbij nog lang niet allen zijn vermeld, vergaande gevolgen voor F.J. Beukeveld hebben gehad.
- Het moge duidelijk zijn dat wij onder geen enkel beding slachtoffer willen zijn van willekeur en corruptie door ambtenaren begaan. Wij gaan derhalve niet akkoord met de aangedragen gegevens van de klachtencommissie en korpsbeheerster.
- Nog altijd een pragmatische oplossing wensend, waarbij de geleden en nog te lijden schade wordt vergoed, verblijven wij.

Met vriendelijke groet,
namens H. Beukeveld van de Belt en F.J. Beukeveld

Dr G.J.J. Beukeveld
Renoirhof 161
1628 XC Hoorn